

Kloof tussen vrouwen onderling is **groot**

Marlieke van den Tillaar

stagiair Wiardi Beckman Stichting

De onlangs verschenen emancipatiemonitor van het Sociaal en Cultureel Planbureau en het Centraal Bureau voor de Statistiek kan op verschillende manieren worden geïnterpreteerd. Voor sommigen, ook voor *Trouw* (14 december), geeft het document reden tot optimisme vanwege de schijnbaar verbeterde arbeidsmarktpositie van vrouwen. Meer vrouwen nemen deel aan de arbeidsmarkt en zij werken een groter aantal uren per week. Vrouwen zijn hoger opgeleid en het aantal vrouwen in de top is gestegen. De conclusie is dat emancipatie gestaag vordert, met als kanttekening dat het proces vrij traag verloopt. Deze kritisch-positieve boodschap is populair onder journalisten. Maar een aandachtige bestudering van de eerste paragraaf van het rapport maakt duidelijk dat het SCP en het CBS nog een boodschap hebben willen over-

brengen: de kloof tussen vrouwen onderling wat betreft onderwijsniveau is relatief groot en wordt bovendien niet kleiner. Met name het verschil in economische zelfstandigheid tussen hoog- en laagopgeleide vrouwen springt in het oog. Terwijl veel journalisten de positieve boodschap van een gemiddelde stijging van 58 procent naar 60 procent economisch zelfstandige vrouwen verheugd verkondigen, gaat achter dit percentage een ongelijkheid schuil die laat zien dat 'de vrouw' niet bestaat. Waar 80 procent van de hoogopgeleide vrouwen economisch zelfstandig genoemd kan worden, geldt dit voor slechts 31

Slechts 31 procent van de laagopgeleide vrouwen is economisch zelfstandig

---

procent van de laagopgeleide vrouwen. Een lage arbeidsmarktparticipatie en betrekkelijk korte arbeidsduur liggen hieraan ten grondslag. Deze zwakke arbeidsmarktpositie levert problemen op wanneer een vrouw er alleen voor komt te staan. De kans is dan groot dat zij in de bijstand belandt.

Doordat het emancipatiedebat in de Nederlandse media gevoerd wordt door 'de vrouw' af te zetten tegen 'de man', vallen de verschillen tussen vrouwen onderling weg, terwijl juist deze verschillen belangrijke vragen uitlokken. Bijvoorbeeld: is het wenselijk dat de arbeidsparticipatie van laagopgeleide vrouwen toeneemt, en zo ja, hoe gaan we daarvoor zorgen? Of: welke mogelijkheden hebben laagopgeleide vrouwen om een betere arbeidsmarktpositie te verwerven?

Hoezeer het emancipatiedebat ook een thema is dat met name hoogopgeleide vrouwen bezighoudt, het onderwerp van discussie zou zich niet moeten beperken tot de thema's die louter in hun leefwereld van belang zijn.